

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 207.228 van 6 september 2010
in de zaak A. 129.973/IX-3623**

In zake : Daniël STOOP
 wonende te Vaulx (Doornik)
 Rue Bonne Rencontre 41
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Isabelle Vandeschoor
 kantoor houdend te Gent
 Lange Kruisstraat 6 F

tegen :

 de POST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Chris Van Olmen
 kantoor houdend te Brussel
 Louizalaan 221
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 november 2002, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van ongekende datum van de Post waarbij J. Brootcoorens, R. Michiels en P. Bruggeman worden benoemd tot Zone Manager Retail Sales.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

Beide partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 juni 2010.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom De Sutter, die loco advocaat Isabelle Vandeschoor verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Marian Dewaersegger, die loco advocaat Chris Van Olmen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven, behalve wat de kosten betreft.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker was bureauchef bij De Post en vervulde de functie van postontvanger van het kantoor Sint-Gillis 1.

Op dit ogenblik is de verzoeker kantoorhouder Groot Kantoor, functieklasse H1.

3.2. Bij lijst van 11 december 2000 wordt meegedeeld dat de functies van Zone Manager vacant zijn binnen de Bussiness Units Retail en Mail. Deze functies staan open voor personeelsleden van de niveaus 1 en 2+. De selectieprocedure wordt als volgt beschreven:

“Eerst en vooral wordt er een preselectie gemaakt op basis van de ontvangen cv’s.

De kandidaten die voldoen aan de essentiële functievereisten worden in een eerste fase uitgenodigd voor testen en een diepgaand interview.

Tijdens deze fase worden de competenties en gedragscriteria, nodig voor een succesvolle functieuitoefening, geëvalueerd. (...) Vervolgens nemen de directe hiërarchische oversten actief deel aan het selectieproces.”

De verzoeker kandideert voor de functie van Zone Manager Retail. Hij voegt zijn curriculum vitae bij. Hij wordt in januari 2001 uitgebreid gescreend door een team van drie consultants die een negatief advies uitbrengen dat als volgt is gemotiveerd:

“Niettegenstaande de ruime ervaring en de kwaliteiten van de heer Stoop is ons advies negatief betreffende zijn kandidatuur voor de functie van Zonemanager Retail. Zowel op het vlak van zijn denkvermogen als op task- en peoplemanagementvlak vinden we te weinig kwaliteiten terug in zijn competentieprofiel teneinde succesvol te kunnen zijn binnen deze functie.”

In het administratief dossier bevindt zich een typebrief die blijkbaar werd verzonden aan de verzoeker en waarmee wordt meegedeeld dat zijn kandidatuur niet wordt weerhouden.

3.3. Bij lijst van 22 januari 2002 worden opnieuw 32 functies vacant verklaard waaronder functies van Zonemanager Retail. Het functieprofiel is zo goed als identiek aan het functieprofiel van 2000. De selectieprocedure is identiek. De verzoeker dient opnieuw zijn kandidatuur in.

In het administratief dossier bevindt zich een typebrief die volgens de verwerende partij op 27 februari 2002 aan de verzoeker werd verstuurd en waarmee hem wordt meegedeeld dat zijn kandidatuur niet in aanmerking wordt genomen om volgende reden:

“Minder dan een jaar geleden hebt u een screening voor dezelfde functie ondergaan. Op basis van uw huidige cv en het rapport dat volgde op deze evaluatie kunnen we geen belangrijk verschil vaststellen dat ertoe aanleiding geeft uw kandidatuur voor diezelfde functie opnieuw te bekijken.”

De verzoeker beweert dat hij nooit een dergelijke brief heeft ontvangen.

3.4. Bij lijst van 2 oktober 2002 wordt aan het personeel bekendgemaakt dat J. Brootcorens, R. Michiels en P. Bruggeman, drie bureauchefs, een mandaat als Zonemanager Retail krijgen toegewezen.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Met een fax van 25 juni 2010, die ook verstuurd is aan de raadsman van de verzoeker, heeft de raadsman van de verwerende partij aan de staatsraad-verslaggever meegedeeld dat de functie van Zone Manager inmiddels is opgeheven. In januari 2009 onderging de bestaande structuur van de Post immers, in het kader van de verdere liberalisering van de postmarkt, een reorganisatie: de “zone-structuur” werd met ingang van 1 januari 2009 vervangen door de “cluster-

structuur”. Hierdoor werd onder meer de functie van Zone Manager afgeschaft en werden de nieuwe leidinggevende functies van het Retail netwerk, zijnde de dienst die de werking van de verkooppunten verzorgt, in tegenstelling tot de dienst Mail, die voor de postverdeling zorgt, opengesteld voor de personeelsleden. Volgens de raadsman van de verwerende partij kregen de personeelsleden, waaronder de verzoeker, naar aanleiding van deze reorganisatie de mogelijkheid om zich kandidaat te stellen voor de nieuwe leidinggevende functies en heeft de verzoeker sinds 1 september 2009 de functie van kantoorhouder Groot Kantoor verkregen. De verwerende partij meent dan ook, gelet op de afschaffing van de door de verzoeker beoogde betrekking, dat deze geen belang meer heeft bij het onderhavige beroep.

Aldus wordt een exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen door de verwerende partij.

5. In antwoord op deze fax heeft de raadsman van de verzoeker nog dezelfde dag aan de staatsraad-verslaggever meegedeeld dat de verzoeker inderdaad ingevolge de nieuwe clusterstructuur met ingang van 1 september 2009 benoemd is in de functie van kantoorhouder Groot Kantoor, maar dat deze functie slechts als definitief verworven zal mogen worden beschouwd met ingang van 1 oktober 2010, na het doorlopen van de stage. De raadsman van de verzoeker wijst op het auditoraatsverslag in de onderhavige zaak waarin aanvankelijk werd voorgesteld om het beroep gegrond te verklaren voor zover het gericht is tegen de benoeming van Brootcoorens en merkt op dat het precies laatstgenoemde is die het eindrapport van de stage van de verzoeker dient op te stellen. Ter zitting neemt het auditoraat een ander standpunt in, met name wordt voorgesteld de aangevoerde middelen te verwerpen. Gelet op wat voorafgaat vraagt de raadsman van de verzoeker de zaak te willen uitstellen naar een zitting in de loop van de maand september of oktober 2010, vermits pas na het doorlopen van de stage en een definitieve benoeming in de nieuwe functie, met zekerheid zal vaststaan dat de verzoeker geen voordeel meer kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing, “dit terzijde de burgerrechtelijke schade die hij gedurende 8 jaar heeft opgelopen, welke discussie niet behoort tot de bevoegdheid van de Raad van State”.

Beoordeling

6. Artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de beroepen tot nietigverklaring voor de afdeling bestuursrechtspraak kunnen worden gebracht door elke partij die doet blijken van een benadeling of een belang. Het belang moet bestaan, niet alleen op het ogenblik van het instellen van het beroep, maar ook bij de uitspraak daarover.

7. De voornaamste betrachting van iemand die, zoals de verzoeker, voor de Raad van State de rechtshandeling aanvecht waardoor niet hij wordt aangewezen in een betrekking waarvoor hij zich kandidaat heeft gesteld, maar waardoor integendeel iemand anders wordt aangewezen, is door de nietigverklaring ervan te verkrijgen dat die betrekking opnieuw open verklaard wordt en dat hij aldus de kans krijgt om zelf, in de plaats van degene wiens aanwijzing nietig verklaard is, in die betrekking te worden aangewezen en om ze daadwerkelijk waar te nemen.

Te dezen vordert de verzoeker de nietigverklaring van de beslissing waarbij drie andere kandidaten worden benoemd tot Zone Manager Retail Sales. In de loop van de procedure is deze functie echter afgeschaft. Een vernietigingsarrest kan dan ook niet meer bijdragen tot het rechtsherstel dat een verzoeker normaal met zijn beroep tegen een benoemings-, aanwijzings- of bevorderingsbesluit ambieert, met name zelf benoemd, aangewezen of bevorderd worden in de betrokken functie en die functie daadwerkelijk bekleden.

Een benoeming met terugwerkende kracht in de afgeschaftte functie van Zone Manager Retail Sales kan de verzoeker evenmin een voordeel verstrekken met het oog op de invulling van de nieuwe leidinggevende functies van het Retail netwerk, daar die functies niet worden toegekend door automatische overgang, maar nieuw te begeven zijn na kandidaatstelling.

Uit het voorgaande volgt dat het materieel belang, dat de verzoeker onmiskenbaar had bij het instellen van het beroep tegen de bestreden benoemingsbeslissing, in de loop van het geding is teloorgegaan.

8. Voor zover de verzoeker meent dat de vernietiging van de bestreden beslissing hem nog voordeel kan opleveren met het oog op de vaststelling van “de burgerrechtelijke schade die hij gedurende 8 jaar heeft opgelopen”, beroept

hij zich op een financieel belang. Dit is een belang dat hij eventueel kan doen gelden in het kader van een vordering tot schadevergoeding. Een dergelijke vordering behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de hoven en rechtbanken. Mocht de verzoeker bedoelen dat zijn belang erin bestaat om de bestreden benoemingen bij een arrest van de Raad van State onwettig te horen verklaren, om op grond van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak een vordering tot schadevergoeding voor de justitiële rechter kracht bij te zetten, dan blijkt dat het in een dergelijk geval gaat om een voordeel dat niet verbonden is met het doen verdwijnen van de bestreden benoemingen uit het rechtsverkeer, maar enkel met het gegrond horen verklaren van één of meer middelen. Een dergelijk belang is een onrechtstreeks belang, dat niet volstaat voor de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep.

9. De verzoeker toont derhalve niet aan dat hij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden handeling.

De exceptie van onontvankelijkheid is dan ook gegrond.

10. Gelet op de omstandigheden van de zaak, in het bijzonder het feit dat het teloorgaan van het belang niet aan de verzoeker te wijten is, past het de kosten van het beroep ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 september 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche